

Číslo jednací: 27Co 535/2011 - 41

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dany Kostkové a soudkyň Mileny Tatičkové a JUDr. Evy Szépeové ve věci **žalobce Jana Šinágl**, narozeného 9.12.1952, bytem Žebrák, Bratří Nejedlých 335, zastoupeného JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 1535/4, proti **žalované České republice – Ministerstvu spravedlnosti**, IČ: 00025429, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 424/16, o zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím a nesprávným úředním postupem, **o odvolání žalobce a o odvolání žalované do usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 19.10.2011 č.j. 3C 79/2011-11, t a k t o:**

Odvoláním napadené usnesení soudu I. stupně se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Výrokem I. odvoláním napadeného usnesení rozhodl soud prvního stupně, že řízení se zastavuje. Výrokem II. určil, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena České republice – Ministerstvu spravedlnosti a výrokem III. rozhodl o nákladech řízení.

Proti tomuto rozhodnutí podali včasné odvolání žalobce i žalovaná. Žalobce jako odvolací důvod uplatnil skutečnosti podřaditelné pod § 205 odst. 2, písm.e) o.s.ř. s odůvodněním, že soud prvního stupně nezjistil správně skutkový stav věci a své rozhodnutí opřel o nesprávný závěr postavený na hypotéze, že žalovaná by o nároku žalobce, byl-li by řádně uplatněn, nepochybně rozhodla v zákonem stanovené 6ti měsíční lhůtě. Poukázal na to, že listinou doložil, že žalobu příslušnému státnímu orgánu řádně podal a že o jeho nároku nebylo ve stanovené lhůtě rozhodnuto. Žádal odvolací soud, aby usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaná ve svém odvolání učinila nesporným, že žalobce u ní tvrzený požadavek uplatnil dne 1.2.2011 a uvedla, že do měsíce května 2011 byly odstraňovány vady podání. Stanovisko žalované ze dne 4.8.2011 bylo žalobci doručeno dne 9.8.2011. Žádala, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že řízení se nezastavuje a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací (ust. § 10 odst. 1 o.s.ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno proti nepravomocnému usnesení okresního soudu oprávněnými osobami v zákonné lhůtě (ust. § 204 odst. 1 o.s.ř.), že jde o rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné (ust. § 201, § 202 a contr. o.s.ř.), přezkoumal napadené usnesení soudu I. stupně v rozsahu uvedeném v ust. § 212, věta první o.s.ř. a ust. § 212a odst. 1 a 3 o.s.ř., t.j. v celém rozsahu, tedy přezkoumal i řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, přihlížel k vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (ust. § 212a odst. 5 o.s.ř.), aniž by nařizoval jednání (ust. § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.), dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Obsahem spisu soudu prvního stupně má odvolací soud za zjištěné, že žalobou podanou soudu dne 1.8.2011 se žalobce domáhá zaplacení částky 500.000,- Kč s přísl. z titulu odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem s odůvodněním, že svůj nárok uplatnil u žalovaného dne 31.1.2011. Žalovaný v zákonné lhůtě nereagoval, proto se žalobce obrátil na soud. Soud prvního stupně řízení zastavil a rozhodl o postoupení věci žalovanému s odůvodněním, že věc nepatří do působnosti soudů, že nejsou naplněny podmínky řízení a s odůvodněním, že považuje za zcela vyloučené, aby žalovaná na podání, které jí bylo řádně doručeno, nereagovala, podáním se nezabývala a nerozhodla o něm. Soud prvního stupně uvedl, že se domnívá, že podání žalobce – výzva k náhradě, zřejmě žalované vůbec nebylo doručeno, neboť z listiny přiložené k žalobě označené jako výzva k náhradě není patrné, že by byla žalované doručena a žalobce doručení žádným způsobem neprokázal.

Podle ust. § 3 zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, v platném znění (dále jen ZOŠ), stát odpovídá za škodu, kterou způsobily a) státní orgány, b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona (dále jen „úřední osoby), c) orgány územních samosprávných celků, pokud ke škodě došlo při výkonu státní správy, která na ně byla přenesena zákonem nebo na základě zákona. Podle ust. § 5 ZOŠ, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 6 odst. 1 ZOŠ ve věci náhrady škody způsobené rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o regresních úhradách jednají jménem státu ministerstva a jiné ústřední správní úřady. Podle odst. 2 písm. a) je úřadem Ministerstvo spravedlnosti, došlo-li ke škodě v občanském soudním řízení nebo v trestním řízení, a dále v případech, kdy bylo soudem ve správním soudnictví vydáno nezákonné rozhodnutí. Podle ust. § 8 odst. 1 ZOŠ, lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle odst. 2 tohoto ustanovení, byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku. Podle § 13 odst. 1 ZOŠ, stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle § 14 odst. 1 ZOŠ, se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6 (viz výše). Podle odst. 3, je uplatnění nároku náhrady škody podle tohoto zákona podmínkou pro případně uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. Podle § 31a ZOŠ, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu.

Podle § 79 odst. 1 o.s.ř. se řízení zahajuje na návrh. Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) obsahovat jméno, příjmení, bydliště účastníků, popř. rodná čísla účastníků a označení jejich zástupců, vyličení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jež se navrhovatel dovolává a musí být z něj patrné, čeho se navrhovatel domáhá. Tento návrh, týká-li se dvoustranných právních vztahů mezi žalobcem a žalovaným, se nazývá žalobou.

Podle § 43 odst. 1 o.s.ř. předseda senátu usnesením vyzve účastníka, aby bylo opraveno nebo doplněno podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je nesrozumitelné nebo neurčité. K opravě nebo doplnění podání určí lhůtu a účastníka poučí, jak je třeba opravu nebo doplnění provést. Podle § 43 odst. 2 o.s.ř. není-li přes výzvu předsedy senátu podání řádně opraveno nebo doplněno a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, soud usnesením podání, kterým se zahajuje řízení, odmítne. K ostatním podáním soud nepřihlíží, dokud nebudou řádně opravena nebo doplněna. O těchto následcích musí být účastník poučen.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že náležitosti žaloby jsou předepsány v ust. § 79 odst. 1 o.s.ř., který mimo jiné stanoví, že žalobce je povinen připojit k návrhu písemné důkazy k prokázání svých tvrzení.

V posuzované věci ve shodě s ust. § 79 odst. 2 o.s.ř. žalobce přiložil ke své žalobě stejnopis výzvy adresované žalované, avšak nedoložil, že výzva byla odeslána, případně, že byla doručena žalované. Tím došlo k nastolení otázky důvodnosti a včasnosti podání žaloby. Soud prvního stupně žalobce nevedl postupem podle § 43 odst. 1 o.s.ř. k odstranění uvedené rozpornosti a neurčitosti. Za tohoto stavu soud prvního stupně ve svém závěru o důvodech zastavení řízení pochybil, neboť učinil závěry zcela předčasně a současně zaměnil nedostatek podmínek řízení s uvedenou vadou žaloby, jejíž nedostatek se odstraňuje postupem podle § 43 odst. 1 o.s.ř.

Z výše uvedených důvodů odvolací soud podle § 219a odst. 1 o.s.ř. usnesení soudu prvního stupně zrušil a podle § 221 odst. 1, písm. a) o.s.ř. věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné.

V Praze dne 21 prosince 2011

Za správnost vyhotovení:
Davídková Ivana

JUDr. Dana Kostková
předsedkyně senátu, v.r.